Paștele la bunici

după obiceiuri populare românești

Trei nepoți de la oraș petrec Săptămâna Mare la bunici: vopsesc ouă, învață încondeiatul și află ce înseamnă să împarți bucuria. Pentru clasele I–IV.

Vârsta	Clasele I–II, Clasele III–IV (7–11 ani)
Durata	~12 min
Copii	8–26
Dificultate	Medie
Ocazia	Paște, Primăvara

Ana, Matei și sora lor cea mică, Ilinca, ajung la bunici, la țară, cu o săptămână înainte de Paște. Matei e convins că se va plictisi fără internet. Bunica îi învață să vopsească ouă roșii și să încondeieze cu ceară, iar bunicul le spune ce înseamnă semnele de pe ouă și obiceiul cu apa în care stă un ou roșu. Când află că vecina lor, tanti Veta, petrece sărbătorile singură, copiii pregătesc pentru ea un coș cu ouă și cozonac. Noaptea de Înviere, cu lumânări aprinse, și ciocnitul ouălor din dimineața de Paști încheie povestea.

Sceneta prezintă tradițiile cu respect și căldură, fără să țină o predică. Are umor, cu Matei, care vrea să câștige la ciocnit cu orice preț, și cu Iepurașul, pe care Ilinca îl „vede” în grădină. Copiii cu lumânări și clopoței sunt roluri de grup, așa că pe scenă începe toată clasa.

Ce învață copiii

- Tradițiile de Paște ale satului românesc: vopsitul ouălor în Joia Mare, încondeiatul, ciocnitul și salutul „Hristos a înviat!”.
- Empatia și generozitatea: copiii își dau seama că o vecină singură are nevoie de ei și îi împart bucuria.
- Legătura dintre generații: bunicii transmit meșteșuguri și povești, nepoții le duc mai departe.
- Vocabularul legat de sărbători și tradiții (încondeiat, chișiță, coș pascal, pască), la Comunicare în limba română.
- La clasele III–IV, o discuție după spectacol despre obiceiurile din familia fiecăruia (Educație civică, Dezvoltare personală).

Distribuția

Rol	Descriere	Copii	Costum
Povestitorul 5 replici	Leagă momentele săptămânii (Joia Mare, Sâmbăta, noaptea de Înviere, dimineața de Paști). Vorbește cald, ca un bunic care povestește la gura sobei.	1	Cămașă albă, o vestă sau o bundiță și o carte mare.
Bunica 9 replici	Harnică, glumeață și răbdătoare. Știe toate tainele ouălor încondeiate și are mereu ceva bun pe masă.	1	Costum Bunica din Ridichea uriașă Un șorț cu flori și un batic.
Bunicul 7 replici	Liniștit și înțelept, cu vorbe de duh. Povestește obiceiurile și e mereu de partea nepoților.	1	Costum Bunicul din Ridichea uriașă
Ana 9 replici	Nepoata mai mare: curioasă și inimoasă. Ea are ideea coșului pentru tanti Veta.	1	Costum Șezătoare cu ie și bundiță Pentru noaptea de Înviere, o ie; la început, haine de oraș și un rucsac.
Matei 8 replici	Fratele ei: pus pe glume și pe concursuri. Vrea să câștige la ciocnit cu „oul campion”. Rol comic.	1	Costum Șezătoare cu cămașă și bundiță La început, șapcă și căști la gât.
Ilinca 7 replici	Sora cea mică (poate fi jucată de o elevă mai mică). Crede că iepurașul îi ascunde ouă prin grădină.	1	O rochiță de primăvară și o coroniță de flori.
Tanti Veta 5 replici	Vecina singură: copiii ei sunt departe, la muncă. La început e tristă și retrasă, la final râde cu toată lumea.	1	Batic închis la culoare, o fustă lungă și un baston.
Iepurașul fără replici	Apare doar pentru Ilinca și pentru sală: ascunde ouă, se ascunde când vine cineva. Rol vesel, mai mult de mișcare.	1	Costum Iepuraș de câmp Un coșuleț cu ouă colorate.

Rol	Descriere	Copii	Costum
Mielușelul 2 replici	Mielul din curtea bunicilor, care îi urmărește peste tot pe copii. Are doar două „Beee!”, la momentele potrivite.	1	Costum Mieluț de primăvară
Copiii satului o replică	Vin cu lumânările aprinse de la biserică și spun salutul de Paști în cor. Pot fi de la trei la zece.	3–10	Costum Păstoriță de șezătoare Ii, cămăși albe sau haine de sărbătoare și câte o lumânare electrică.
Clopoțeii fără replici	Sună din clopoței la miezul nopții, când „se trag clopotele” de Înviere. Rol fără replici.	2–5	Tricouri albe și câte un clopoțel mic în mână.

Decorul

Bucătăria bunicilor, la țară: o masă cu o față de masă cusută, un scăunel, un ștergar pe perete și o fereastră de carton prin care se vede grădina. În dreapta, poarta și băncuța lui tanti Veta. Pentru noaptea de Înviere se sting luminile, iar pe scenă rămân doar lumânările electrice.

Recuzita

- ☐ Ouă din polistiren sau de plastic: albe, roșii și câteva încondeiate
- ☐ Un vas cu „vopsea roșie” (un castron cu hârtie creponată roșie)
- ☐ O chișiță (un creion cu o pâlnie mică de hârtie lipită la vârf) și o lumânare electrică
- ☐ Un coș pascal acoperit cu un ștergar: ouă roșii, un cozonac, o pască
- ☐ Un lighean mic cu un ou roșu și o monedă (pentru obiceiul spălatului pe față)
- ☐ Lumânări electrice pentru copiii satului
- ☐ Clopoței mici
- ☐ Un telefon de jucărie și o tabletă din carton pentru Matei

Muzica

- La intrarea copiilor cu lumânări: sunetul clopoțeilor, apoi liniște.
- Pe fundal, în timp ce se vopsesc ouăle: o melodie populară lină, cântată la fluier sau de pe disc.
- Cântecul de final, „Clopotele bat a Paște”: versurile din text, pe melodia unui cântec popular cunoscut de copii.

Textul scenetei

Scena 1 – Sosirea la țară

> *Bucătăria bunicilor. Bunica frământă aluat de cozonac, Bunicul citește ziarul. Intră Ana, Matei și Ilinca, cu rucsacuri. Matei se uită în telefon.*

POVESTITORUL

Cu o săptămână înainte de Paște, părinții i-au adus pe Ana, pe Matei și pe Ilinca la bunici, la țară. Iar asta, pentru Matei, era cea mai mare problemă din lume...

MATEI

Bunicule, aici nu prinde internetul! Ce facem o săptămână întreagă?

BUNICUL *(zâmbind pe sub mustață)*

Ce făceam și noi pe vremuri, nepoate: treabă, joacă și povești. Ai să vezi că nu-ți ajunge săptămâna.

BUNICA

Și mâine e Joia Mare. Știți ce facem în Joia Mare?

ILINCA

Ne uităm la desene animate?

BUNICA *(râde)*

Vopsim ouăle! Roșii, ca în fiecare an. Și cine vrea, învață să le încondeieze, cum mă învăța pe mine bunica mea.

ANA

Încondeiat? Ce-i aia?

BUNICA

Ai să vezi mâine. Acum, la culcare, că aluatul de cozonac trebuie să crească, și voi la fel!

> *Mielușelul trece prin fața scenei și se oprește lângă Ilinca.*

MIELUȘELUL

Beee!

ILINCA *(îl mângâie)*

Bunico, putem să-l luăm și pe el la culcare?

Scena 2 – Joia Mare

> *Masa e plină de ouă albe, castronul cu vopsea și chișița. Copiii și bunicii stau în jurul mesei.*

POVESTITORUL

A doua zi, în Joia Mare, bucătăria s-a umplut de miros de oțet, de ceară și de cozonac.

BUNICA

Întâi, ouăle roșii. Le punem în vopsea, cu grijă, să nu crape.

MATEI

De ce tocmai roșii, bunico? Eu le-aș face verzi, culoarea echipei mele.

BUNICUL

Roșul e culoarea Paștelui la noi, Matei. E culoarea bucuriei și a vieții care învinge. Așa le vopseau și bunicii bunicilor noștri.

> *Ana ia chișița și o privește curioasă.*

ANA

Și cu creionul ăsta ciudat ce faci?

BUNICA

Asta e chișița. Pui ceară caldă în ea și desenezi pe ou. Unde e ceara, vopseaua nu se prinde, iar la sfârșit rămân modele albe. Fiecare semn are povestea lui.

> *Ana „scrie” cu chișița pe un ou, cum îi arată bunica.*

BUNICUL *(arată ouăle încondeiate, unul câte unul)*

Spicul de grâu: să avem pâine pe masă. Valul: apa care dă viață. Crucea: credința. Iar linia asta care se întoarce mereu e „calea rătăcită”: să ne găsim întotdeauna drumul spre casă.

ANA *(ținând oul în lumină)*

E ca o scrisoare fără cuvinte!

BUNICA

Așa e, puiule. Pe vremuri, fetele le dăruiau celor dragi.

> *Ilinca se uită pe fereastră. Prin grădină trece Iepurașul, cu un coșuleț. Lasă un ou colorat pe jos și se ascunde.*

ILINCA

Iepurașul! Am văzut iepurașul cu ouă!

MATEI *(fuge la fereastră)*

Unde? Nu e nimic acolo.

> *Iepurașul scoate capul de după gard, îi face cu mâna sălii și se ascunde iar.*

BUNICUL *(făcându-i cu ochiul Ilincăi)*

Iepurașii de Paști sunt timizi, Matei. Se arată doar celor mici și celor cu inimă bună.

Scena 3 – Coșul pentru tanti Veta

> *Afară, la poartă. Tanti Veta stă singură pe băncuță. Ana și Matei trec pe lângă ea cu un coș de nuiele.*

ANA

Sărut-mâna, tanti Veta!

TANTI VETA *(încet)*

Bună ziua, copii.

MATEI *(în șoaptă, către Ana)*

De ce e așa tristă?

> *Ana și Matei se întorc în bucătărie.*

ANA

Bunico, de ce stă tanti Veta singură pe bancă?

BUNICA *(oftând)*

Copiii ei sunt departe, la muncă, în altă țară. Anul ăsta nu pot veni de Paște. N-a mai vopsit nici ouă, zice că pentru cine să le vopsească.

ANA *(după o pauză)*

Bunico... putem să-i facem noi un coș? Cu ouă din ale noastre și cu o felie de cozonac?

MATEI

Și cu oul meu campion! Adică... cu unul dintre ele.

BUNICUL

Asta e cea mai frumoasă idee de Paște pe care am auzit-o anul ăsta.

> *Nepoții umplu coșul cu ouă și cozonac și îl acoperă cu un ștergar. Merg la poartă.*

ANA

Tanti Veta, v-am adus ouă roșii și cozonac. Și vă invităm la noi, mâine dimineață, la ciocnit!

TANTI VETA *(ia coșul, emoționată)*

Pentru mine? Dragii mamei... De când n-a mai bătut cineva la poarta mea...

ILINCA

Și dacă vreți, vă împrumut și iepurașul meu. Dar e timid.

> *Tanti Veta râde pentru prima oară și o mângâie pe Ilinca pe creștet.*

Scena 4 – Noaptea de Înviere

> *Luminile se sting. Clopoțeii sună din clopoței. Copiii satului intră încet, cu lumânările stinse, și se așază în semicerc. Bunicii, nepoții și tanti Veta vin și ei.*

POVESTITORUL

Sâmbătă noaptea, tot satul s-a strâns la biserică. La miezul nopții s-au tras clopotele, iar lumina a trecut din mână în mână, de la o lumânare la alta.

> *Copiii satului își „aprind” lumânările pe rând, de la stânga la dreapta. Ultima o primește tanti Veta.*

COPIII SATULUI *(în cor)*

Hristos a înviat!

TOȚI

Adevărat a înviat!

ANA *(încet, către Matei)*

Uite câte lumini... Parcă ar fi un râu de stele.

MATEI

Și nimeni nu se uită în telefon. Nici măcar eu.

TANTI VETA

De mulți ani n-am mai avut cu cine să merg acasă de la Înviere.

BUNICA *(o ia de braț)*

De-acum ai, Veto.

Scena 5 – Dimineața de Paști

> *Lumina revine. Bucătăria. Pe masă, ligheanul cu un ou roșu și o monedă.*

BUNICUL

Întâi, cum e obiceiul: vă spălați pe față cu apa în care stă oul roșu și banul. Să fiți rumeni ca oul și sănătoși, și să nu vă lipsească niciodată nimic.

> *Fiecare copil își atinge fața cu apă. Ilinca își udă tot nasul.*

ILINCA

Gata! Acum sunt rumenă?

BUNICA *(râzând)*

Ca un măr!

> *Intră tanti Veta, cu un coș de ouă vopsite.*

TANTI VETA

Hristos a înviat! Am vopsit și eu, ieri, după ce ați plecat de la mine. Nu mai făcusem asta de trei ani.

TOȚI

Adevărat a înviat!

MATEI *(ridică un ou)*

Și acum, marele campionat de ciocnit! Eu cu oul meu campion contra bunicului!

POVESTITORUL *(ca un comentator sportiv)*

Doamnelor și domnilor, finala anului! Matei atacă... bunicul se apără...

> *Matei și Bunicul ciocnesc ouăle. Oul lui Matei crapă.*

MATEI

Nuuu! Oul campion!

BUNICUL

Cine crapă oul primul îl dă celuilalt, nepoate. Dar fiindcă azi e Paște... (ia oul crăpat și îl rupe în două) ...îl mâncăm amândoi.

> *Mielușelul intră în fugă și se oprește în mijlocul bucătăriei.*

MIELUȘELUL

Beee!

ILINCA

Și el vrea să ciocnească!

> *Toți râd. Iepurașul se strecoară la marginea scenei și lasă un ou colorat lângă scaunul lui tanti Veta.*

TANTI VETA *(găsește oul)*

Un ou încondeiat? Cine l-a lăsat aici?

ILINCA *(fericită)*

V-am zis eu că iepurașul are inimă bună!

Scena 6 – Cântecul de Paști

> *Intră toată distribuția: copiii satului, clopoțeii, Iepurașul și Mielușelul. Se așază în jurul mesei.*

POVESTITORUL

Și așa, Ana, Matei și Ilinca au aflat că Paștele nu e doar ouă roșii și cozonac, ci bucuria pe care o împarți cu ceilalți.

ANA

Iar anul viitor venim din nou la bunici. Dar de data asta, de bunăvoie!

TOȚI *(cântă)*

Clopotele bat a Paște,
Ouă roșii pe ștergar,
Miros cald de cozonac
Și lumină-n orice dar!
Ciocnim ouăle-mpreună,
Râdem toți, cu mic, cu mare;
Bucuria împărțită
Strălucește ca un soare!

> *Toți se prind de mână și fac o plecăciune. Clopoțeii sună încă o dată.*

Sfaturi de regie

- Folosiți doar lumânări electrice: copiii le „aprind” una de la alta (le pornesc pe rând), iar efectul în sala întunecată e la fel de frumos.
- Încondeiatul se mimează: Ana „scrie” cu chișița pe un ou deja încondeiat, ascuns în palmă, apoi îl arată sălii.
- Momentul ciocnitului merge bine încetinit: Matei și bunicul își țin ouăle sus, ca la un meci, iar Povestitorul „comentează”.
- Tanti Veta are nevoie de un copil care poate juca liniștea: pauzele ei sunt mai importante decât replicile.
- Dacă în clasă sunt copii de alte confesiuni sau fără religie, prezentați sceneta ca pe o poveste despre tradiții și despre generozitate. Salutul de Paști îl pot spune doar personajele.

Variante și adaptări

- Clasele I–II: scurtați scena 2, cu semnele de pe ouă, la două semne și păstrați restul.
- Clasa întreagă: înmulțiți copiii satului și clopoțeii. Câțiva copii pot fi vecini care vin la ciocnit, cu câte o replică scurtă.
- Cu opt copii: renunțați la Ilinca, la Iepuraș, la Mielușel și la Clopoței (replicile Ilincăi le spune Ana), iar copiii satului devin doi și sună ei din clopoței.
- Versiune de 6–7 minute: păstrați scenele 1, 3 și 5; Povestitorul rezumă vopsitul ouălor și noaptea de Înviere.

Costumele pentru serbare, de la Vis de Carnaval

Pentru fiecare rol din scenetă găsiți costumul potrivit pe visdecarnaval.ro: îl închiriați în mărimea copilului și îl primiți prin curier sau la locker.

Grădinițe și școli: în programul Partener Premium, părinții închiriază fără garanție, iar costumele vin toate într-un singur colet.

+40751093743 · contact@visdecarnaval.ro

Scanați și vedeți costumele

Text original Vis de Carnaval. Îl poți folosi gratuit la serbări, îl poți printa și adapta grupei tale. Te rugăm să nu-l republici pe alte site-uri. visdecarnaval.ro/scenete/pastele-la-bunici